

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **O. R.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Ječná 548/7, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2014, čj. OAM-134/ZA-ZA08-K01-2014, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 5. 2015, čj. 29 Az 20/2014-36,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 30. 4. 2014, čj. OAM-134/ZA-ZA08-K01-2014, žalovaný rozhodl o tom, že se žalobkyni neuděluje mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“). Žalobě podané proti uvedenému rozhodnutí krajský soud shora specifikovaným rozsudkem ze dne 11. 5. 2015 nevyhověl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala prostřednictvím svého zástupce proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, kterou ve lhůtě stanovené soudem doplnil o důvody, pro které rozhodnutí soudu napadá; současně zástupce požádal o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, neboť se mu stěžovatelku nepodařilo kontaktovat.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

[4] Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[5] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[6] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který obsahoval rovněž poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, byl stěžovateli doručen v pondělí 15. 6. 2015. Lhůta k podání kasační stížnosti v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními uplynula o dva týdny později, tj. v pondělí 29. 6. 2015 (§ 40 odst. 1 věta první a odst. 2 s. ř. s.; srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 5 Afs 13/2003-58, publikované pod č. 57/2004 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost stěžovatelky byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena elektronicky se zaručeným podpisem prostřednictvím jí zvoleného zástupce dne 30. 6. 2015, tj. den po zákonem stanovené lhůtě. Stěžovatelka přitom ani v doplnění kasační stížnosti neuvedla žádné okolnosti ani důvody, kterými by běh zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti zpochybnila; naopak se věnovala výlučně meritorním otázkám směřujícím proti závěrům krajského soudu a žalovaného. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud již nevyhověl žádosti o prodloužení lhůty k dalšímu doplnění předestřených důvodů kasační stížnosti.

[8] Ze shora uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu